

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 119/11
V Lucemburku dne 27. října 2011

Stanovisko generálního advokáta ve věci C-495/10
Centre hospitalier universitaire de Besançon v. Thomas Dutreux a Caisse
primaire d'assurance maladie du Jura

Generální advokát P. Mengozzi je toho názoru, že veřejné zdravotnické zařízení nespadá jako poskytovatel služeb do systému odpovědnosti za vadné výrobky stanoveného směrnicí

Směrnice však umožňuje členským státům zavést systém, podle kterého veřejné zdravotnické zařízení musí i při neexistenci svého zavinění nahradit škodu způsobenou pacientovi v důsledku poruchy přístroje nebo výrobku používaného při léčbě.

Směrnice týkající se odpovědnosti za vadné výrobky¹ stanoví zásadu objektivní odpovědnosti, podle které je výrobce (výrobce konečného výrobku, každé suroviny nebo součásti) odpovědný za škodu způsobenou vadou jeho výrobku². Pokud nelze určit výrobce výrobku, považuje se každý dodavatel výrobku za výrobce, pokud v přiměřené lhůtě neuvědomí poškozenou osobu o totožnosti výrobce nebo osoby, která mu výrobek dodala.

Směrnice se ani nedotýká žádných práv, která může poškozená osoba mít podle právních předpisů o smluvní nebo mimosmluvní odpovědnosti nebo na základě zvláštního systému odpovědnosti existujícího v okamžiku oznámení této směrnice.

Ve francouzském právu se odpovědnost veřejných zdravotnických zařízení vůči jejich pacientům řídí zejména zásadou vyplývající z judikatury Conseil d'État (Státní rada, Francie) ze dne 9. července 2003, podle které veřejné nemocniční zařízení musí i při neexistenci svého zavinění nahradit újmu způsobenou pacientovi v důsledku poruchy přístroje nebo výrobku používaného v rámci poskytované léčby.

V projednávané věci T. Dutreux, kterému bylo tehdy 13 let, utrpěl při chirurgickém zákroku provedeném v roce 2000 v Centre hospitalier universitaire de Besançon (fakultní nemocnice v Besançonu, dále jen „CHU de Besançon“) (Francie) popáleniny. Tyto popáleniny byly způsobeny ohněvnou podložkou, na kterou byl T. Dutreux položen a jejíž systém regulace teploty byl závadný. CHU de Besançon byla uložena náhrada takto způsobené újmy.

Conseil d'État, která o tomto sporu rozhoduje v posledním stupni, žádá Soudní dvůr o výklad směrnice, a sice zda se francouzský systém objektivní odpovědnosti veřejných nemocničních zařízení nevylučuje se systémem odpovědnosti výrobce, který tato směrnice zavádí.

Ve svém stanovisku předneseném dnešního dne **generální advokát Paolo Mengozzi nejprve konstatoval, že unijní zákonodárce nezamýšlel zavést směrnicí systém odpovědnosti za vadné výrobky vztahující se na poskytovatele služeb.**

Generální advokát uvedl, že Soudní dvůr nikdy přímo nerozhodoval o rozšíření oblasti působnosti směrnice na systém odpovědnosti poskytovatele služeb za vadný výrobek. Směrnice se totiž na odpovědnost „výrobce“, nebo případně odpovědnost „dodavatele“ vadného výrobku vztahuje

¹ Směrnice Rady ze dne 25. července 1985 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se odpovědnosti za vadné výrobky (Úř. věst. L 210, s. 29; Zvl. vyd. 15/01, s. 257).

² Výrazem „výrobce“ se rozumí výrobce konečného výrobku, výrobce každé suroviny nebo výrobce součásti a každá osoba, která uvedením svého názvu, ochranné známky nebo jiného rozlišovacího znaku na výrobku vystupuje jako jeho výrobce.

pouze v omezeném rozsahu. I když směrnice nedefinuje pojem „dodavatel“, rozumí se jím zprostředkovatel působící v dodavatelském nebo distribučním řetězci tohoto výrobku.

V projednávané věci se však nejednalo o spotřebitele, který si koupil podložku, ale o pacienta, který byl přijat do nemocnice. Bezpečnost vadné podložky musí být tedy posuzována společně se samotným poskytováním léčby. CHU de Besançon nelze tedy považovat za distributora vadných podložek a nelze jej postavit na roveň „dodavatelů“ ve smyslu směrnice.

Generální advokát dospěl k závěru, že takového poskytovatele služeb, jako je CHU de Besançon, nelze postavit na roveň „dodavatelů“ ve smyslu směrnice. Oblast působnosti směrnice se tedy nevztahuje na odpovědnost poskytovatele služeb za škody způsobené vadným výrobkem v rámci poskytování služeb.

Tento názor je v souladu s judikaturou³ Soudního dvora, podle které směrnice nemá za cíl vyčerpávajícím způsobem upravit oblast odpovědnosti za vadné výrobky, ale otevírá cestu větší harmonizaci.

Za účelem zajištění účinné ochrany spotřebitelů generální advokát v důsledku toho zdůraznil, že **směrnice členským státům umožňuje zavést vnitrostátní systém odpovědnosti veřejných zdravotnických zařízení, která použijí vadné přístroje nebo výrobky v rámci poskytování služeb, a způsobí tím škodu příjemci služeb – tedy pacientovi, a zároveň jim dát možnost uplatnit na základě směrnice regresní nárok vůči výrobcí.**

Generální advokát v projednávané věci ostatně poznamenal, že použití vnitrostátního systému odpovědnosti poskytovatele služeb umožňuje samo o sobě přiznat pacientovi nárok na náhradu škody za popáleniny způsobené vadnými podložkami. Vzhledem k tomu, že tyto škody byly způsobeny při chirurgickém zákroku provedeném dne 3. října 2000, žaloba poškozené osoby proti „výrobcí“ vadných podložek – ve smyslu směrnice – je promlčena (desetiletá promlčecí lhůta).

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

UPOZORNĚNÍ: Soudní dvůr není stanoviskem generálního advokáta vázán. Úlohou generálních advokátů je zcela nezávisle navrhnout Soudnímu dvoru právní řešení věci, která jim je přidělena. Soudci Soudního dvora začínají nyní v uvedené věci rozhodovat. Rozsudek bude vydán později.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) stanoviska se na internetové stránce CURIA zveřejňuje v den, kdy je generální advokát přednesl.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

³ Rozsudek ze dne 10. května 2001, Veedfald (C-203/99).
Rozsudek ze dne 4. června 2009, Moteurs Leroy Somer (C-285/08).